Joi, 11 martie 2021

P9_TA(2021)0090

Drepturile copiilor

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2021 referitoare la drepturile copiilor în perspectiva Strategiei UE privind drepturile copilului (2021/2523(RSP))

(2021/C 474/16)

Parlamentul European,

— având în vedere Convenția ONU din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului,

— având în vedere Observațiile generale ale Comitetului ONU pentru drepturile copilului ([1]),

— având în vedere Orientările ONU pentru îngrijirea alternativă a copiilor ([2]),

— având în vedere studiul la nivel mondial al ONU privind copiii privați de libertate din iulie 2019,

— având în vedere nota de politică a ONU din 15 aprilie 2020 intitulată „Impactul COVID-19 asupra copiilor” și răspunsul pozitiv coordonat de UE și de Grupul țărilor din America Latină și Caraibi (GRULAC) și semnat de 173 de țări,

— având în vedere răspunsul politic al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) din 19 octombrie 2020 intitulat „Care este impactul pandemiei de COVID-19 asupra imigranților și copiilor acestora?”,

— având în vedere Declarația Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 1 februarie 2012 privind proliferarea în Europa a atitudinilor negative și a violenței rasiste îndreptate împotriva romilor,

— având în vedere articolul 3 alineatele (3) și (5) din Tratatul privind Uniunea Europeană,

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („carta”),

— având în vedere Directiva 2011/93/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind combaterea abuzului sexual asupra copiilor, a exploatării sexuale a copiilor și a pornografiei infantile ([3]) („Directiva privind abuzurile sexuale asupra copiilor”),

— având în vedere directivele UE privind drepturile procedurale ([4]),

— având în vedere recomandarea Comisiei din 20 februarie 2013 intitulată „Investiția în copii: ruperea cercului vicios al defavorizării” ([5]),

— având în vedere Anul internațional pentru eliminarea muncii copiilor 2021 și abordarea Comisiei de toleranță zero față de munca copiilor,

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 12 aprilie 2017 privind protecția copiilor migranți ([6]),

---

([1]) Îndeosebi Observația generală nr. 5 privind măsurile generale de punere în aplicare a Convenției cu privire la drepturile copilului; Nr. 6 privind tratamentul copiilor neînsoțiți și separați în afara țării lor de origine; Nr. 10 privind drepturile copiilor în justiția juvenilă; Nr. 12 privind dreptul copilului de a fi ascultat; Nr. 13 privind dreptul copilului de a nu fi supus niciunei forme de violență; Nr. 14 privind dreptul copilului de a i se acorda prioritate interesului superior; Nr. 15 privind dreptul copilului de a se bucura de cel mai înalt standard de sănătate posibil; și nr. 16 privind obligațiile statului în ceea ce privește impactul sectorului afacerilor asupra drepturilor copiilor.

([2]) Consacrate în Rezoluția Adunării generale a ONU A/RES/64/142 din 24 februarie 2010.

([3]) JO L 335, 17.12.2011, p. 1.

([4]) Îndeosebi Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale (JO L 132, 21.5.2016, p. 1), Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1) și Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

([5]) JO L 59, 2.3.2013, p. 5.

([6]) COM(2017)0211.

— având în vedere concluziile Consiliului din 8 iunie 2017 privind protecția copiilor migranți,

— având în vedere comunicările Comisiei adoptate cu scopul de a crea o Uniune a egalității, în conformitate cu orientările politice pentru viitoarea Comisie Europeană 2019-2024 ([7]),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 24 iunie 2020 intitulată „Strategia UE privind drepturile victimelor (2020-2025)" ([8]),

— având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2019 referitoare la drepturile copiilor cu ocazia celei de a 30-a aniversări a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului ([9]),

— având în vedere Rezoluția sa din 3 mai 2018 privind protecția copiilor migranți ([10]),

— având în vedere Rezoluția sa din 12 februarie 2019 referitoare la necesitatea de a consolida cadrul strategic al UE pentru strategiile naționale de integrare a romilor post-2020 și de a intensifica lupta împotriva atitudinilor negative față de romi ([11]),

— având în vedere rezoluția sa din 17 septembrie 2020 intitulată „Punerea în aplicare a strategiilor naționale de integrare a romilor: combaterea atitudinilor negative față de populațiile cu origini rome din Europa" ([12]),

— având în vedere întrebarea adresată Comisiei referitoare la drepturile copiilor în perspectiva Strategiei UE privind drepturile copilului (O-000007/2021 – B9-0007/2021);

— având în vedere articolul 136 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere propunerea de rezoluție a Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne;

A. întrucât un copil este în primul rând un copil, indiferent de originea etnică a copilului, de sex, de naționalitate, origine socială și economică, capacitate, migrație sau statut de reședință, are nevoie de protecție specială și are dreptul la toate drepturile consacrate în Convenția ONU cu privire la drepturile copilului;

B. întrucât interesul superior al copilului trebuie să fie considerat primordial în toate acțiunile și deciziile care îl privesc, precum și starea lor optimă lor fizică și mentală;

C. întrucât copiii au dreptul la educație care favorizează includerea și accesibilă din punct de vedere financiar a copiilor preșcolari, la servicii de îngrijire de bună calitate și la activități recreative; întrucât copiii, îndeosebi copiii care provin din familii defavorizate, au dreptul la protecție împotriva sărăciei și la măsuri specifice de îmbunătățire a egalității de șanse și de combatere a discriminării și a segregării în educație; întrucât investițiile în dezvoltarea copiilor preșcolari aduc beneficii importante din punct de vedere economic și societal;

D. întrucât, înainte de izbucnirea epidemiei de COVID-19, copiii erau de două ori mai susceptibili decât adulții să trăiască în sărăcie extremă ([13]); întrucât se estimează că, în urma pandemiei, numărul copiilor care trăiesc sub pragul național respectiv al sărăciei ar putea crește cu până la 117 milioane, și că încă aproximativ 150 milioane de copii trăiesc în sărăcie multidimensională ([14]); întrucât actuala pandemie a exacerbat și mai mult inegalitățile și a mărit riscul ca copiii să ajungă într-o sărăcie extremă, în comparație cu perioada anterioară pandemiei de COVID-19, când unul din patru copii din Europa era deja expus riscului de sărăcie;

([7]) În special comunicările din 24 noiembrie 2020 intitulate „Plan de acțiune privind integrarea și incluziunea 2021-2027" (COM(2020)0758) din 18 septembrie 2020, intitulate „O Uniune a egalității Planul de acțiune al UE de combatere a rasismului 2020-2025" (COM(2020)0565), din 5 martie 2020, intitulat „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea de gen 2020-2025" (COM(2020)0152) și din 12 noiembrie 2020 intitulată „Uniunea egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025" (COM(2020)0698),

([8]) COM(2020)0258.

([9]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0066.

([10]) JO C 41, 6.2.2020, p. 41.

([11]) JO C 449, 23.12.2020, p. 2.

([12]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0229.

([13]) Eurostat news, „EU children at risk of poverty or social exclusion", 5 martie 2020.

([14]) Broșură UNICEF, „Impactul COVID-19 asupra sărăciei multidimensionale în rândul copiilor", septembrie 2020; https://data.unicef.org/resources/impact-of-covid-19-on-multidimensional-child-poverty/

Joi, 11 martie 2021

E. întrucât până la 1,6 miliarde de copii din întreaga lume au fost afectați de închiderea școlilor cauzată de pandemia actuală și se estimează că cel puțin 24 de milioane de elevi ar putea abandona școala din această cauză ([15]); și întrucât 370 de milioane de copii din întreaga lume – dintre care mulți depind de mese școlare ca sursă esențială a nutriției lor zilnice – au ratat, în medie, 40 % dintre mesele din școli, deoarece restricțiile impuse de pandemia de COVID-19 au cauzat închiderea claselor ([16]); întrucât copiii, în special fetele și copiii cu handicap care provin din familii dezavantajate din punct de vedere socioeconomic sunt afectați în mod deosebit de impactul închiderii școlilor și de măsurile care au un limitat accesul la școlarizare, atât în școli, cât și în ce privește instruirea de la distanță;

F. întrucât dreptul la școlarizare a fost grav afectat de COVID-19; întrucât, deși politica în domeniul educației rămâne o competență a statelor membre, pandemia de COVID-19 și inegalitățile cauzate de aceasta în educație reprezintă o provocare comună care necesită o abordare, politici și instrumente comune la nivelul Uniunii;

G. întrucât studiile Eurostat ([17]) arată că, în 2018, 88,3 % dintre copiii din UE cu vârste cuprinse între trei ani și vârsta minimă de școlarizare obligatorie au beneficiat de servicii formale de îngrijire, ceea ce demonstrează necesitatea tot mai mare de a înființa mai multe centre de creșă sau grădiniță pentru copii ca instrument important pentru dezvoltarea cognitivă și socială a copiilor de la o vârstă fragedă;

H. întrucât școlarizarea la domiciliu nu este încă o opțiune pentru mai mult de două treimi din copiii din întreaga lume, din cauza lipsei accesului la internet; întrucât școlarizarea la domiciliu a evidențiat decalajele educaționale și digitale din multe state membre ale UE și din întreaga lume, afectând șansele de viață ale copiilor, precum și sănătatea lor fizică și mentală, și întrucât tinerele și tinerii aflați în situații vulnerabile și cei provenind din grupuri rasializate sunt afectați în mod deosebit de decalajul digital;

I. întrucât, la nivel mondial, una din patru fete cu vârste cuprinse între 15 și 19 ani nu urmează niciun program educațional, de ocupare a forței de muncă sau de formare, în comparație cu unul din 10 băieți; întrucât promovarea egalității între bărbați și femei și a capacitării fetelor este esențială pentru realizarea obiectivelor de dezvoltare durabilă ([18]);

J. întrucât copiii par a fi fost scutiți de cele mai grave consecințe asupra sănătății ale actualei pandemii mondiale; întrucât criza provocată de pandemia de COVID-19 are totuși un impact enorm asupra copiilor, reprezentând o amenințare crescândă și directă la adresa stării lor optime și a dezvoltării lor, inclusiv în ceea ce privește sănătatea lor mintală; întrucât sunt afectați în mod deosebit copiii proveniți din familii defavorizate, minorii neînsoțiți și copiii care aparțin minorităților, cum ar fi copiii romi; întrucât, până în prezent, se estimează că alți 1,2 milioane de copii și 56 700 de mame ar putea muri în termen de șase luni din cauza perturbării intervențiilor de bază, cum ar fi asigurarea obișnuită a serviciilor de sănătate; întrucât accesul insuficient la serviciile de sănătate poate afecta toate domeniile vieții ([19]);

K. întrucât s-a înregistrat o creștere a ratei sinuciderilor în multe state membre ale UE; întrucât, potrivit unui sondaj recent realizat în rândul tinerilor din întreaga UE, aproape una din cinci persoane au răspuns că suferă de probleme de sănătate mintală sau de simptome cum ar fi depresia sau anxietatea ([20]); întrucât ONU a avertizat cu privire la o criză mondială de sănătate mintală, iar lipsa de acțiune ar putea avea un cost social și economic devastator pe termen lung pentru societate, copiii și adolescenții fiind printre cei mai expuși riscului ([21]);

([15]) https://data.unicef.org/topic/education/covid-19/

([16]) Biroul de cercetare al UNICEF – Innocenti și Programul Alimentar Mondial, document de lucru intitulat „COVID-19: lipsește mai mult decât sala de clasă. Impactul închiderii școlilor asupra nutriției copiilor", ianuarie 2021.

([17]) Eurostat, „Living conditions in Europe" (Condițiile de viață în Europa), 2018.

([18]) Unicef, „Global annual results report 2019: Gender equality".

([19]) FAO, IFAD, UNICEF, PAM și OMS, „Situația securității alimentare și a nutriției în lume în 2020", 2020.

([20]) ChildFund Alliance, Eurochild, Salvați Copiii, UNICEF și World Vision, „Europa noastră. Drepturile noastre. Viitorul nostru", ianuarie 2021.

([21]) https://news.un.org/en/story/2020/05/1063882

L. întrucât deficiențele sistemelor naționale de protecție a copilului și lipsa mecanismelor de cooperare transnațională dintre statele membre pot contribui și mai mult la excluderea socială, precum și la exploatarea copiilor, îndeosebi a copiilor aflați în tranzit sau fără domiciliu fix; întrucât au fost semnalate discriminări ca urmare a procedurilor și practicilor adoptate de autorități în litigiile familiale transfrontaliere în care sunt implicați copii ([22]); întrucât liniile telefonice de urgență semnalează, de asemenea, o creștere a numărului de apeluri legate de cazurile de răpire de copii, în special în ultimele luni, din cauza agravării conflictelor familiale internaționale existente;

M. întrucât, potrivit celui mai recent raport al Comisiei privind progresele înregistrate în lupta împotriva traficului de persoane ([23]), copiii au reprezentat aproape un sfert din totalul victimelor înregistrate în toate statele membre;

N. întrucât 152 de milioane de copii sunt obligați să muncească în întreaga lume, din care aproximativ 73 de milioane sunt supuși celor mai grave forme de muncă a copiilor: sclavia, munca forțată, munca în condiții de pericol sau exploatarea sexuală ([24]); întrucât Comisia a declarat că „toleranța zero față de munca copiilor” reprezintă o prioritate politică care trebuie respectată;

O. întrucât una din trei fete este supusă mutilării genitale feminine, iar una din cinci fete se va căsători în copilărie; întrucât mutilarea genitală feminină este recunoscută la nivel internațional ca o încălcare a drepturilor omului; întrucât, în unele state membre, încă mai au loc căsătorii cu copii, ceea ce are un impact devastator asupra drepturilor și sănătății fetelor și femeilor, reprezentând inclusiv un risc grav de complicații în timpul sarcinii, precum și de expunere a fetelor la abuzuri sexuale, violență domestică și chiar crime de onoare;

P. întrucât, ca urmare a pandemiei și drept consecință a izolării, cazurile de violență domestică și violență pe criterii de gen și, potrivit celui mai recent raport al Europol ([25]), cazurile de abuz și exploatare sexuală online asupra copiilor au crescut în UE, atât pe internetul vizibil, cât și în dark net; întrucât între 70 % și 85 % dintre copiii care au fost victime ale unui abuz își cunosc agresorul, iar marea lor majoritate sunt victime ale persoanelor în care au încredere ([26]); întrucât, din cauza acestor măsuri de izolare, au crescut și alte riscuri legate de petrecerea unor perioade mai lungi de timp online, cum ar fi hărțuirea pe internet;

Q. întrucât copiii cu dizabilități sunt vulnerabili și pot face obiectul excluziunii sociale, marginalizării, discriminării și accesului redus la servicii; întrucât există o probabilitate mai mare ca aceștia să fie neglijați, exploatați sau abuzați sexual; întrucât copiii cu dizabilități au mai multe nevoi în materie de asistență medicală și o dependență mai mare de serviciile comunitare ([27]);

R. întrucât, în 2019, 30,3 % dintre solicitanții de azil erau copii, adică 207 215 copii în UE; întrucât 7,1 % din aceștia erau minori neînsoțiți ([28]); întrucât mulți copii se află în situații umanitare inacceptabile la frontierele externe ale UE sau în afara UE; întrucât copiii neînsoțiți reprezintă un grup extrem de vulnerabil și se confruntă cu diverse riscuri, devenind inclusiv victime ale rețelelor infracționale, ale violenței, ale abuzurilor și ale exploatării de-a lungul rutelor de migrație către UE și în interiorul acesteia ([29]); întrucât copiilor migranți li se refuză adesea accesul la măsuri de integrare și de incluziune, de protecție și de securitate socială; întrucât copiii neînsoțiți care solicită azil și care împlinesc 18 ani se confruntă cu provocări deosebite, deoarece, de cele mai multe ori, aceștia trebuie să părăsească centrele de primire pentru copii; întrucât copiii care solicită protecție internațională ar putea fi afectați din cauza întârzierilor cu care este emisă decizia finală;

([22]) Rezoluția Parlamentului European din 29 noiembrie 2018 referitoare la rolul Oficiului german de asistență socială pentru copii și tineret (Jugendamt) în litigiile familiale transfrontaliere (JO C 363, 28.10.2020, p. 107).

([23]) COM(2020)0661.

([24]) OIM, „Global estimates of child labour: Results and trends, 2012-2016” (Raportul global privind munca copiilor: rezultate și tendințe, 2012-2016), 2017.

([25]) https://www.europol.europa.eu/publications-documents/exploiting-isolation-offenders-and-victims-of-online-child-sexual-abuse-during-covid-19-pandemic

([26]) https://www.coe.int/en/web/human-rights-channel/stop-child-sexual-abuse-in-sport

([27]) https://data.unicef.org/resources/children-with-disabilities-ensuring-inclusion-in-covid-19-response/

([28]) https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Asylum_statistics

([29]) Centrul european privind introducerea ilegală de migranți, Al 4-lea raport anual de activitate.

Joi, 11 martie 2021

S. întrucât există lacune și deficiențe importante în aplicarea garanțiilor speciale și procedurale stabilite pentru copii în sistemul european comun de azil, cu diferențe între statele membre, de exemplu în ceea ce privește posibilitatea ca minorii să rămână alături de membrii familiilor lor și/sau tutori într-un context neprivativ de libertate, și în special în ceea ce privește reîntregirea familiei în conformitate cu Directiva 2003/86/CE a Consiliului ([30]), condițiile de primire, numirea reprezentanților legali și a tutorilor, precum și accesul la informații adaptate copiilor, la servicii de sănătate și sociale și la educație;

T. întrucât se nasc în continuare, inclusiv în UE, copii apatrizi, care nu au încă acces la drepturile de bază; întrucât se estimează că 200 de milioane de copii din întreaga lume nu dețin un certificat de naștere, ceea ce sporește riscul de apatridie și îi dezavantajează considerabil în ceea ce privește accesul la drepturi și servicii; întrucât dreptul copilului de a dobândi o cetățenie și de a fi înregistrat imediat după naștere este consacrat la articolul 7 din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului;

U. întrucât copiii se numără printre persoanele cele mai vulnerabile la impactul schimbărilor climatice, care le afectează speranța de viață, sănătatea, dreptul la educație și dreptul de a fi protejați și determină strămutarea persoanelor în regiunile predispuse la dezastre naturale; întrucât riscurile de mediu cauzează una din patru morți infantile ([31]);

V. întrucât participarea copiilor la elaborarea politicilor interne și externe ale UE este încă redusă; întrucât ar trebui aplicate forme sistemice de a integra o participare a copiilor bazată pe drepturi în procesul de elaborare a politicilor la nivel local, național și al UE; întrucât copiii au dreptul de a participa la viața democratică și la deciziile care îi afectează direct sau indirect; întrucât grupurile cele mai marginalizate și mai excluse au și mai puține oportunități de a participa la procesele politice și decizionale;

W. întrucât un număr semnificativ de copii sunt în continuare privați de libertate în UE; întrucât Comitetul ONU pentru drepturile copilului a precizat că copiii nu ar trebui să fie niciodată privați de libertate din motive legate de imigrație și că privarea de libertate nu poate fi justificată niciodată ca fiind în interesul superior al copilului, în conformitate cu Declarația de la New York pentru refugiați și migranți din 19 septembrie 2016; întrucât statele membre trebuie să ofere alternative adecvate, umane și neprivative de libertate la detenție, inclusiv să se asigure că măsurile legate de COVID-19 nu duc niciodată la detenția copiilor; întrucât statele membre ar trebui să colecteze sistematic date defalcate privind detenția copiilor în contextul migrației, în timp ce Comisia ar trebui să încurajeze comparabilitatea acestor date prin intermediul Eurostat;

X. întrucât copiii plasați în instituții cu regim închis au fost afectați în mod deosebit de pandemie; întrucât măsurile de izolare exacerbează vulnerabilitatea copiilor care trăiesc în instituții psihiatrice și de asistență socială, în orfelinate, în tabere de refugiați, în centre de cazare și în alte centre cu regim închis; întrucât este probabil să nu fie detectate cazurile de violență împotriva copiilor izolați în aceste centre, iar serviciile de asistență socială pentru copii și familii sunt suprasolicitate și afectate de întreruperi;

Y. întrucât Regulamentul general privind protecția datelor ([32]) recunoaște că trebuie să se ofere o protecție specifică datelor cu caracter personal ale copiilor și că aceștia trebuie informați despre datele lor personale folosind un limbaj adaptat copiilor; întrucât accesul copiilor la platformele de comunicare socială trebuie însoțit de o mai bună înțelegere de către aceștia a tehnologiilor digitale; întrucât, în interesul protejării grupurilor vulnerabile, în special a copiilor, este esențială promovarea educației, a alfabetizării și a competențelor digitale pentru a combate utilizarea abuzivă a platformelor de comunicare socială, în special în cazul utilizatorilor minori care accesează platforme ce nu solicită verificarea vârstei;

1. salută inițiativa Comisiei de a pregăti o nouă strategie cuprinzătoare privind drepturile copilului, la zece ani după Agenda UE pentru drepturile copilului din 2011; solicită propuneri legislative și nelegislative adecvate și instrumente obligatorii și neobligatorii ale UE pentru a aborda provocările cu care se confruntă copiii;

([30]) Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

([31]) UNICEF, „Reimagining our Future: Building Back Better from COVID-19" (Reimaginând viitorul: să reconstruim mai bine după COVID-19), iunie 2020.

([32]) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

2. subliniază că un copil este, înainte de toate, un copil, indiferent de originea sa etnică și socială, sex, naționalitate, situația economică, aptitudini, statutul de migrant sau statutul de reședință, și că interesul superior al copilului trebuie integrat în toate politicile, procedurile și acțiunile UE care privesc copiii;

3. își reiterează apelul adresat Comisiei de a include în strategia UE privind drepturile copilului toate dispozițiile prevăzute în rezoluția Parlamentului din 26 noiembrie 2019 referitoare la drepturile copilului cu ocazia celei de a 30-a aniversări a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului;

4. subliniază că strategia UE trebuie să adopte o abordare echilibrată din punctul de vedere al genului, integrând o perspectivă de gen în toate sectoarele de programare, vizând bunăstarea și emanciparea fetelor, abordând nevoile lor specifice și recunoscând drepturile acestora;

5. subliniază că strategia ar trebui să solicite statelor membre să aloce toate resursele necesare pentru punerea în aplicare efectivă a Convenției ONU cu privire la drepturile copilului; invită, de asemenea, statele membre să abordeze inegalitățile structurale și să acorde prioritate investițiilor publice în educație, asistență medicală, locuințe, sprijin familial și servicii de îngrijire a copiilor, precum și să investească în servicii universale de înaltă calitate de care să beneficieze toți copiii; invită statele membre să consolideze capacitățile personalului din serviciile sociale pentru a sprijini copiii și familiile care se confruntă cu provocări speciale și pentru a sprijini operatorii din prima linie din domeniul serviciilor de protecție a copilului;

6. solicită statelor membre să garanteze dreptul la educație pentru toți copiii și să stabilească măsuri de combatere și prevenire a părăsirii timpurii a școlii, precum și să asigure un acces echitabil din punctul de vedere al genului la o educație de calitate, favorabilă incluziunii, din prima copilărie până la adolescență, inclusiv pentru copiii romi, copiii cu dizabilități, copiii apatrizi, copiii migranți și cei care trăiesc în contexte de urgență umanitară;

7. subliniază că educația digitală nu ar trebui să înlocuiască niciodată în mod permanent învățarea în persoană, în special în cazul în care accesul la tehnologii este limitat, și ar trebui să fie utilizată numai în perioade de mare dificultate, cum ar fi pandemiile, sau într-un mod care să fie complementar cu învățarea în persoană, față în față; invită Comisia să efectueze o evaluare aprofundată a efectelor crizei asupra dreptului la educație și să propună statelor membre recomandări bazate pe rezultatele acestei analize;

8. invită statele membre să pună în aplicare operațiuni specifice pentru o „școală sigură”, inclusiv furnizarea de materiale de igienă și acțiuni adaptate copiilor de informare despre spălarea mâinilor și alte măsuri de igienă în timpul pandemiei de COVID-19;

9. invită statele membre să garanteze dreptul la o educație favorabilă incluziunii și să asigure accesul la informații cuprinzătoare și adecvate vârstei cu privire la sex și sexualitate, precum și accesul la servicii de sănătate sexuală și reproductivă și la educație privind relațiile; reamintește că este necesară o educație în acest domeniu pentru a asigura educația și protecția deplină a copiilor, în conformitate cu cel mai recent raport al Comisiei;

10. îi solicită din nou UE să își intensifice acțiunile pentru a pune capăt tuturor formelor de violență și discriminare împotriva copiilor, inclusiv violența fizică, sexuală, economică și psihologică, vătămarea, abuzul, neglijarea, relele tratamente și exploatarea, atât online, cât și offline, căsătoriile forțate, traficul, abuzul și exploatarea copiilor migranți, tortura, crimele de onoare, mutilarea genitală feminină, incestul, abandonul școlar forțat și utilizarea copiilor ca soldați; subliniază că, pentru a asigura coerența măsurilor de protecție a copiilor împotriva violenței, traficului și exploatării, toate inițiativele legislative și nelegislative privind drepturile copiilor trebuie să țină seama de strategia UE privind drepturile copilului; invită Comisia să publice un calendar privind aceste propuneri, asigurând totodată punerea în aplicare a recomandărilor sale prin intermediul unui mecanism de monitorizare adecvat și eficient;

11. invită Comisia și statele membre să pună capăt, în legislație și în practică, tuturor formelor de muncă a copiilor și tuturor celorlalte forme de muncă care ar putea afecta sănătatea și siguranța copiilor; subliniază că trebuie abordată de urgență această problemă, având în vedere repercusiunile crizei provocate de pandemia de COVID-19 asupra persoanelor celor mai vulnerabile, care au fost afectate de impactul asupra veniturilor și de lipsa accesului la protecție socială, ceea ce a făcut ca mai mulți copii să se vadă obligați să muncească; invită, prin urmare, Comisia să integreze drepturile copiilor în viitorul cadru de guvernanță sustenabilă al UE, inclusiv în cerințele obligatorii ale UE privind procesul de diligență, și să sprijine țările terțe să elimine munca copiilor prin intermediul programelor de cooperare; recomandă să se stabilească o obligație de diligență intersectorială și să se garanteze că toate politicile UE sunt favorabile copiilor, angajându-se să efectueze controale ex ante și ex post ale drepturilor omului;

12. invită Comisia și Vicepreședintele Comisiei/Înaltul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate (VP/ÎR) să își intensifice eforturile pentru a preveni și a pune capăt încălcărilor grave comise împotriva copiilor afectați de conflictele armate; este profund îngrijorat de faptul că, adesea, copiii se asociază grupărilor armate și sunt recrutați de aceste grupări atunci când nu le mai rămân alte opțiuni; subliniază importanța promovării agendei privind copiii și conflictele armate în acțiunea externă a UE și în politicile de combatere a terorismului și de securitate, în conformitate cu planul de acțiune al UE privind drepturile omului și democrația, integrând-o în dialogurile politice, în misiunile și operațiunile din cadrul politicii de securitate și apărare comune (PSAC), în reformele din sectorul securității și în mediere; invită Comisia și VP/ÎR să înființeze posturi de ofițeri și unități speciale de protecție a copilului în cadrul delegațiilor UE; invită statele membre să protejeze resortisanții lor copii care pot fi privați de libertate pentru infracțiuni legate de securitate sau pentru asocierea cu grupuri armate și să faciliteze întoarcerea acestora în țara lor de origine pentru reabilitare, reintegrare și/sau urmărire penală, după caz, în deplină conformitate cu dreptul internațional;

13. subliniază că este esențială protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzului sexual; regretă faptul că Directiva privind abuzurile sexuale asupra copiilor nu a fost încă pusă în aplicare de 23 de state membre; remarcă accentul pus de Consiliul Europei pe cooperarea dintre mai multe părți interesate, ca bază a măsurilor de combatere a abuzului sexual online asupra copiilor, care să includă autoritățile de aplicare a legii, autoritățile naționale, mecanismele de raportare și furnizorii de servicii și industria; salută intenția Comisiei de a propune, în primul semestru al anului 2021, un cadru legislativ mai durabil pentru a combate abuzul sexual asupra copiilor; reamintește că sprijină crearea unui centru european de prevenire și combatere a abuzului sexual asupra copiilor, această posibilitate fiind în curs de evaluare de către Comisie; salută activitatea Europol în materie de prevenire, și anume campaniile sale de sensibilizare pentru a preveni exploatarea sexuală online a copiilor ([33]) ([34]);

14. subliniază că violența și abuzurile împotriva copiilor au crescut într-o măsură îngrijorătoare, în timp ce serviciile sociale și instituțiile de protecție au devenit extrem de inaccesibile în timpul pandemiei de COVID-19; subliniază importanța elaborării unor politici preventive de combatere a violenței împotriva copiilor la nivelul UE; subliniază rolul agențiilor și organismelor UE în punerea în aplicare a cadrului legislativ al UE privind drepturile copilului; invită Comisia să includă în strategie un plan de acțiune al UE cu standarde și criterii de referință pentru ca furnizorii de servicii online și companiile tehnologice să garanteze protecția online a copiilor, pe lângă protecția oferită împotriva practicilor prin care copiii devin subiectele unor conținuturi ilegale și împotriva expunerii lor la conținuturi dăunătoare; invită statele membre care nu au făcut încă acest lucru să incrimineze manipularea și acostarea copiilor pe internet în scopuri sexuale și urmărirea cibernetică;

15. invită Comisia să se asigure că strategia UE este în concordanță cu prioritățile și propunerile legislative prevăzute în recenta strategie a UE pentru o combatere mai eficace a abuzului sexual asupra copiilor, în cadrul strategic al UE pentru egalitatea, incluziunea și participarea romilor, în strategia europeană privind egalitatea de gen și în strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025;

16. consideră că este esențial să se includă în strategia UE măsuri concrete pentru a investi în copii, cu scopul de a eradica sărăcia în rândul acestora, inclusiv pentru a institui o garanție europeană pentru copii, cu resurse adecvate; invită Comisia să își prezinte propunerea de a institui o Garanție europeană pentru copii în primul trimestru al anului 2021, în conformitate cu angajamentul său, și invită statele membre să accelereze punerea sa în aplicare și să investească toate resursele posibile, inclusiv fondurile UE, cum ar fi Fondul social european Plus (FSE+), Asistența de redresare pentru coeziune și teritoriile Europei (React-EU), Mecanismul de redresare și reziliență, Fondul european de dezvoltare regională (FEDR), InvestEU, Erasmus+ și Fondul pentru azil și migrație (FAM), în lupta împotriva sărăciei și a excluziunii sociale în rândul copiilor; subliniază că statele membre ar trebui să stabilească atât strategii naționale multianuale pentru a combate sărăcia și excluziunea socială în rândul copiilor, cât și planuri naționale de acțiune privind Garanția pentru copii;

17. este preocupat de faptul că, în contextul redresării în urma crizei provocate de pandemia de COVID-19, va trebui combătută și mai mult sărăcia în rândul copiilor și că aceasta va avea un impact și mai mare asupra copiilor, ei reprezentând grupul cel mai vulnerabil printre categoriile cele mai defavorizate; îndeamnă ca strategia UE să fie completată de o strategie cuprinzătoare de combatere a sărăciei, care să includă măsuri care să garanteze locuințe decente și la prețuri accesibile și să

([33]) https://www.europol.europa.eu/activities-services/public-awareness-and-prevention-guides/online-sexual-coercion-and-extortion-crime

([34]) https://www.europol.europa.eu/stopchildabuse

combată problema lipsei de adăpost; reamintește că orice strategie de eradicare a sărăciei în rândul copiilor trebuie să țină cont de realitatea părinților unici susținători ai familiilor monoparentale și a familiilor cu mulți copii, întrucât aceste familii fac parte din grupurile vulnerabile;

18. subliniază că este important ca strategia UE să introducă măsuri pentru a garanta accesul adecvat la asistență medicală pentru copii și familii, în conformitate cu programul EU4Health, ținând seama, în același timp, de dificultățile cu care se confruntă copiii în ceea ce privește accesul la acest drept;

19. subliniază că este important ca strategia UE să introducă măsuri pentru a actualiza cadrul de acțiune existent al UE privind sănătatea mintală și bunăstarea, care ar trebui să fie pe deplin incluziv, pentru a satisface, de asemenea, nevoile copiilor aflați în situații vulnerabile și ale copiilor care aparțin grupurilor marginalizate și rasializate; invită Comisia și statele membre să investească mai mult în domeniul sănătății mintale și al serviciilor psihosociale pentru copii și familii, în special în țările cu venituri mici și medii și în contextele umanitare fragile; invită statele membre să instituie mecanisme pentru a depista din timp problemele de sănătate mintală; solicită să se integreze pe deplin sprijinul psihosocial și în materie de sănătate mintală în sistemele naționale și transnaționale de protecție a copilului, precum și să se ofere profesioniștilor formare cu privire la nevoile specifice ale copiilor;

20. reiterează apelul său de a asigura un sistem de justiție care să lucreze în interesul copilului, cu proceduri adecvate și favorabile incluziunii, care să țină seama de nevoile tuturor copiilor; subliniază că este important să se garanteze dreptul copilului de a fi ascultat, de a fi asistat de un reprezentant legal și de a fi pe deplin informat într-un mod adaptat vârstei sale în toate etapele procedurilor din sistemul judiciar, în conformitate cu articolele 4 și 16 din Directiva (UE) 2016/800 și cu articolele 22 și 24 din Directiva 2012/29/UE ([35]), inclusiv pentru copiii migranți, punând cu un accent deosebit pe minorii neînsoțiți; invită statele membre să transpună și să pună rapid în aplicare aceste directive; invită statele membre să se asigure că instanțele de dreptul familiei funcționează ca un serviciu esențial, continuând să organizeze audieri de urgență și să execute ordine judecătorești pentru îngrijirea și protecția copiilor expuși unui risc imediat de neglijență sau abuz; reamintește că ar trebui instituite garanții specifice pentru copiii care intră în contact cu orice proceduri judiciare sau conexe și subliniază că este necesar să se formeze personal specializat;

21. constată cu regret că 11 din cele 27 de state membre nu au oferit copiilor acces la informații online specifice cu privire la sistemul judiciar, cum ar fi educație interactivă privind drepturile legale, și invită toate statele membre să se asigure că copiii pot accesa aceste informații într-un mod adaptat vârstei lor, ținând seama de orice dizabilitate care ar putea afecta accesul ([36]);

22. subliniază importanța interesului superior al copilului în litigiile familiale transfrontaliere; invită statele membre să se asigure că își îndeplinesc obligațiile prevăzute în Regulamentul Bruxelles II bis ([37]) și solicită autorităților naționale să recunoască și să execute hotărârile judecătorești pronunțate într-un alt stat membru în cauzele care implică copii, cum ar fi hotărârile judecătorești care impun măsuri privative de libertate, drepturile de vizită și obligațiile de întreținere; subliniază importanța unei cooperări strânse și a unei comunicări eficiente între diferitele autorități naționale și locale implicate în procedurile de plasament al copiilor; invită statele membre să respecte dreptul copiilor de a-și vedea părinții în pofida măsurilor restrictive legate de pandemie, atât timp cât acest lucru nu pune în pericol siguranța și sănătatea lor;

23. solicită Uniunii, agențiilor sale și statelor membre să pună capăt apatridiei în rândul copiilor, atât în interiorul, cât și în afara Uniunii, inclusiv prin îmbunătățirea capacității funcționarilor din prima linie de a identifica, înregistra și răspunde în mod adecvat apatridiei în contextul migrației și azilului, prin promovarea și asigurarea accesului universal la înregistrarea și certificarea nașterilor, indiferent de statutul părinților, inclusiv pentru familiile LGBTQI+, prin introducerea, îmbunătățirea și punerea în aplicare a unor garanții juridice pentru a preveni apatridia în rândul copiilor și prin introducerea și îmbunătățirea procedurilor de determinare a statutului de apatrid bazate pe drepturile copilului, pentru a îndeplini obligațiile internaționale față de apatrizi într-un context de migrație, ținând seama de principiul interesului superior al copilului și de dreptul copiilor de a dobândi o naționalitate;

([35]) Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

([36]) https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/justice_scoreboard_2019_en.pdf

([37]) Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului din 27 noiembrie 2003 privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000 (JO L 338, 23.12.2003, p. 1).

Joi, 11 martie 2021

24. subliniază că strategia UE trebuie să includă măsuri care să urmărească îmbunătățirea situației copiilor migranți și protejarea intereselor acestora atât în interiorul, cât și în afara UE, precum și în fiecare etapă a procedurilor de azil; invită Comisia și statele membre să asigure punerea în aplicare a garanțiilor și a drepturilor procedurale pentru copii în cadrul sistemului european comun de azil, acordând o atenție deosebită proceselor rapide de reîntregire a familiei, în conformitate cu Directiva 2003/86/CE, accesului la condiții de primire adecvate, la asistență socială și medicală, numirii în timp util a reprezentanților legali și a tutorilor calificați pentru minorii neînsoțiți și accesului la informații adaptate copiilor;

25. subliniază importanța integrării și incluziunii copiilor migranți și refugiați; reiterează că este important să se elimine toate barierele din calea accesului la serviciile de bază, precum și importanța măsurilor de integrare și incluziune, inclusiv a sprijinului psihosocial și în materie de sănătate mintală, și a oferirii de oportunități copiilor pentru a crește incluziunea lor socială; invită Comisia să ia măsuri urgente pentru a sensibiliza cu privire la faptul că este important să se schimbe discursurile privind migrația și să se combată stereotipurile negative;

26. consideră că strategia ar trebui să considere drepturile copiilor drept o prioritate în cazul privării de libertate, în conformitate cu cele subliniate în studiul la nivel mondial al ONU privind copiii privați de libertate; îndeamnă UE și statele membre să își intensifice acțiunile pentru a pune capăt detenției copiilor, în special în contextul migrației, și să găsească alternative comunitare la detenție, care să țină seama de interesul superior al copilului și să le permită copiilor să rămână împreună cu membrii familiilor și/sau cu tutorii lor într-un context neprivativ de libertate, în timp ce statutul lor de migranți este clarificat;

27. consideră că strategia UE ar trebui să integreze și să promoveze drepturile copiilor vulnerabili în toate domeniile de politică și să adopte o abordare intersecțională care să ia în considerare formele multiple de discriminare cu care se confruntă, printre altele, copiii proveniți din grupuri rasializate, copiii cu dizabilități, copiii lipsiți de îngrijire părintească sau care sunt expuși riscului de a pierde îngrijirea părintească, copiii instituționalizați, copiii LGBTIQ, copiii aparținând minorităților etnice, copiii migranți și refugiați, copiii apatrizi și fără forme legale, copiii care sunt victime ale violenței și abuzului sexual, copiii afectați direct sau indirect de sistemele de justiție, copiii care se confruntă cu probleme de sănătate mintală, copiii fără adăpost, fetele și copiii ai căror părinți se află în detenție; reamintește că serviciile sociale și sprijinul familial sunt esențiale pentru a evita separarea familiilor și excluziunea socială;

28. subliniază că copiii romi, în special fetele de etnie romă din întreaga Europă, se confruntă cu povara suplimentară rasismului, precum și cu discriminarea de gen, care îi marginalizează în societăților lor; subliniază că rezultatele școlare slabe, ratele ridicate de frecventare neregulată și abandonul școlar timpuriu, sistemele școlare neincluzive, ratele ridicate ale șomajului și oportunitățile limitate de angajare îi privează pe băieții și fetele rome de posibilități realiste de integrare și participare deplină în societate; reamintește că lipsa documentelor de identitate împiedică multe fete de etnie romă să aibă acces la educație, la asistență medicală și la alte servicii conexe și că accentuarea rasismului și a atitudinilor discriminatorii față de romi afectează siguranța fetelor de etnie romă, făcându-le din ce în ce mai vulnerabile și mai expuse excluziunii sociale, exploatării, traficului și violenței ([38]);

29. consideră că strategia UE ar trebui să propună o abordare incluzivă pentru a proteja copiii cei mai vulnerabili, în conformitate cu carta, Convenția ONU cu privire la drepturile copilului și Observațiile generale ale Comitetului ONU pentru drepturile copilului, ODD și obiectivele lor legate de copii, fără a lăsa pe nimeni în urmă; reiterează că este important să se creeze un mediu sigur pentru copiii vulnerabili și familiile acestora prin investiții sociale și recunoaște că condițiile de locuit pentru copii și familii ar trebui recunoscute și integrate în definiția termenului de „vulnerabilitate"; subliniază că este important să fie dezvoltate și să se consolideze sistemele naționale și transnaționale integrate de protecție a copilului, dotându-le cu resurse și sisteme de implementare și de monitorizare;

30. subliniază că este important ca UE să combată, în cadrul politicilor sale interne și externe, obstacolele fizice (infrastructura precară și geografia), tehnologice (dispozitive cu funcționalitate redusă), culturale (norme de gen și sociale, practici culturale și statutul de persoană cu dizabilități sau de membru al unei minorități) și barierele economice și sociale din calea tehnologiilor digitale;

31. subliniază că este important ca UE să investească în alfabetizarea digitală pentru a garanta accesul gratuit la alfabetizarea digitală și la educația digitală pentru toți copiii, în special pentru copiii din comunitățile insuficient deservite sau marginalizate, punând accentul pe consolidarea rezilienței acestora și oferind sprijin psihosocial; constată că aceste investiții ar putea fi realizate ca parte a Noii agende pentru competențe în Europa a Spațiului european al educației și ar

([38]) https://rm.coe.int/16800c0a86

putea beneficia de fondurile UE pentru dezvoltare și ajutor umanitar; subliniază că realizarea de investiții pentru a garanta că sistemele de învățământ pot oferi tuturor copiilor educație, alfabetizare și competențe digitale sunt esențiale pentru a promova înțelegerea de către copii a tehnologiilor digitale, a depăși inegalitățile, a îmbunătăți incluziunea digitală și a capacita și proteja copiii și drepturile lor online și offline; reamintește că dezvoltarea educației, alfabetizării și competențelor digitale ar trebui să le permită copiilor să lupte împotriva pericolelor din spațiul digital, precum și să își gestioneze responsabilitățile atunci când interacționează în cadrul acestuia;

32. invită Comisia să țină seama de opiniile copiilor prin instituirea unor mecanisme formale de dialog și consultare și prin asigurarea participării depline și semnificative a acestora la procesul decizional, acordând o atenție deosebită opiniilor celor mai vulnerabili, cum ar fi fetele, copiii care trăiesc în sărăcie, copiii strămutați și migranți și cei cu dizabilități;

33. invită Comisia și statele membre să creeze mecanisme specifice pentru a evalua impactul COVID-19 asupra tuturor copiilor, pentru a colecta date în vederea unei mai bune elaborări a planurilor naționale de acțiune cu scopul de a rezolva problemele cu care se confruntă copiii, ținând seama de opiniile lor; invită statele membre să adopte o abordare care să țină seama de drepturile copiilor atunci când definesc planurile lor naționale de redresare;

34. invită Consiliul să adopte concluzii referitoare la strategia UE, care să stabilească un nou cadru obligatoriu pentru instituțiile UE și statele membre, urmând exemplul Consensului european privind dezvoltarea, și să asigure punerea în aplicare a unor sisteme naționale și transnaționale de protecție a copilului bine concepute, cuprinzătoare și finanțate în mod corespunzător;

35. invită Comisia și statele membre să se asigure că drepturile copilului sunt considerate prioritare și sunt integrate în toate politicile, acțiunile și programele interne și externe ale UE care îi afectează direct sau indirect pe copii, pentru a asigura consecvența și coerența între toate diferitele instrumente;

36. invită Comisia să elaboreze un indicator pentru copii în alocarea bugetelor sale, pentru a permite instituțiilor și partenerilor UE să evalueze și să monitorizeze investițiile UE în copii prin colectarea de date defalcate și specifice, pentru a putea identifica lacunele dintre politici și angajamentele financiare, oferind astfel o estimare a amplorii sprijinului acordat de UE drepturilor copilului;

37. invită statele membre să elaboreze un plan de acțiune anual pentru a pune în aplicare dispozițiile stabilite în strategia UE privind drepturile copilului și pentru a integra planurile lor naționale de acțiune în Planul UE de redresare și reziliență;

38. invită Comisia și statele membre să se asigure că strategia UE privind drepturile copilului este finanțată în mod adecvat, asigurându-se că instrumentele de finanțare internă și externă ale UE, precum și bugetele naționale, sprijină punerea în aplicare a priorităților stabilite în strategie;

39. invită Comisia să se asigure că statele membre sunt monitorizate în mod corespunzătoare atunci când pun în aplicare strategiei UE; reamintește că este necesar să se asigure o participare semnificativă și incluzivă a copiilor, bazată pe drepturi, pe parcursul întregului proces de creare și de punere în aplicare a strategiei și să se utilizeze criterii de referință și indicatori pentru a monitoriza mai bine progresele;

40. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.